

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Postępowanie wszczęte przez Fortum Project Finance SA

(Sprawa C-240/06) ⁽¹⁾

(Artykuł 56 ust. 1 WE — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuł 12 ust. 1 lit. a) i c) — Odstępstwo od zakazu podwójnego opodatkowania wkładów kapitałowych — Wkład kapitałowy w postaci akcji wniesiony do spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim — Wymiana akcji — Podatek od przeniesienia aktywów)

(2007/C 315/27)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fortum Project Finance SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 56 WE i art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25) — Odstępstwo od zakazu podwójnego opodatkowania podatkiem kapitałowym — Wkład w postaci akcji wniesiony do spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim — Podatek od przeniesienia akcji

Sentencja

Dyrektywę Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu nadanym jej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy interpretować w ten sposób, że jej art. 12 ust. 1 lit. c) nie znajduje zastosowania do pobierania podatku takiego jak fiński podatek od przeniesienia aktywów (varainsiirtovero) w przypadku przeniesienia papierów wartościowych tytułem wkładu do spółki kapitałowej, która w

zamian przekazuje nowe akcje własne. Pobieranie tego rodzaju podatku jest dopuszczalne na mocy art. 12 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) — Firma Ing. Auer — Die Bausoftware GmbH przeciwko Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfaahr

(Sprawa C-251/06) ⁽¹⁾

(Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Przeniesienie siedziby statutowej spółki — Zniesienie podatku kapitałowego pobieranego od spółki)

(2007/C 315/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Ing. Auer — Die Bausoftware GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfaahr

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat — Wykładnia art. 4 ust. 1 lit. a) i g), art. 4 ust. 3 lit. b) i art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 269 z 28.10.1969, str. 12) zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniającą dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 156 z 15.6.1985, str. 23) — Pobranie podatku kapitałowego od spółki, która przeniosła rzeczywiste centrum zarządzania z państwa członkowskiego, które zniósło podatek kapitałowy do państwa członkowskiego, które ten podatek utrzymało

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. g) i ust. 3 lit. b) dyrektywy Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. i aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że rezygnacja przez jedno państwo członkowskie z poboru podatku kapitałowego nie stanowi przeszkody dla tego, by spółka należąca do jednej z kategorii wskazanych w art. 3 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy była kwalifikowana jako spółka kapitałowa do celów poboru podatku kapitałowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy przy przeniesieniu jej rzeczywistego centrum zarządzania z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, w którym podatek ten jest nadal nakładany. Jednakże wykładnia taka nie może wspierać zachowań, które charakteryzują się tworzeniem sztucznych struktur w wyłącznym celu uzyskania korzyści podatkowej. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy pośród okoliczności zawisłej przed nim sprawy nie kryją się obiektywne elementy wskazujące na praktykę stanowiącą nadużycie.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Cour d'appel de Montpellier — Francja) — Postępowania karne przeciwko Danielowi Escalierowi (C-260/06) i Jeanowi Bonnarelowi (C-261/06)

(Sprawy połączone C-260/06 i C-261/06) (¹)

(Środki ochrony roślin — Przywóz równoległy — Procedura udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu — Dopuszczalność — Warunki — Poszanowanie zasady proporcjonalności)

(2007/C 315/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strony w postępowaniach karnych przed sądem krajowym

Daniel Escalier (C-260/06) i Jean Bonnardel (C-261/06)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Montpellier — Wykładnia art. 28 i 30 traktatu WE oraz dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1) — Uregulowania krajowe, które nakładają na rolnika dokonującego przywozu, wyłącznie na potrzeby jego

gospodarstwa rolnego, środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym objęty jest on zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, obowiązek uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury wydawania zezwoleń, która jest objęta opłatą w wysokości 800 EUR, w celu sprawdzenia, czy przywożony środek spełnia kryteria identyczności

Sentencja

Państwo członkowskie może uzależnić przywóz równoległy danego środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym ten środek jest już dopuszczony do obrotu, od uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury wydawania zezwoleń, jeżeli przywóz jest dokonywany przez rolnika wyłącznie na potrzeby jego gospodarstwa rolnego, a zezwolenie na dopuszczenie do obrotu udzielone w ten sposób ma charakter indywidualny w stosunku do każdego podmiotu gospodarczego. Udzielenie tego zezwolenia nie może być uzależnione od opatrzenia przywiezionego produktu własną marką danego podmiotu gospodarczego, jeżeli jest on rolnikiem dokonującym przywozu równoległego wyłącznie na potrzeby swojego gospodarstwa rolnego. Udzielenie tego zezwolenia nie może być również poddane obowiązkowi uiszczenia opłaty, która nie jest adekwatna do kosztów poniesionych w związku z kontrolą lub działaniami administracyjnymi wymaganymi do zbadania wniosku o udzielenie zezwolenia. Możliwe jest jednakże, z zastrzeżeniem poszanowania zasady proporcjonalności, zryczałtowane ujęcie takich kosztów.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2007 r. — J. C. Blom przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-344/06 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Odpowiedzialność pozaumowna — Mleko — Opłata dodatkowa — Ilość referencyjna — Producenci, którzy podjęli zobowiązanie do niewprowadzania do obrotu — Producenci SLOM 1983 — Niewznowienie produkcji z chwilą wygaśnięcia zobowiązania)

(2007/C 315/30)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: J. C. Blom (przedstawiciele: Pijnacker Hordijk i S. C. H. Molin, advocaten)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A.-M. Colaert, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i M. van Heezik, pełnomocnicy)